kautada mis ma ollen teinud ja mind Jesusse Kristusse pärraſt Jummalaga ärraleppitada.“ — Öppetaja manis noort meest, et Jummal seſuguſt ohwri temma käest ei pärri, waid allandikko kahhetsemist, üht röhhutud südda ja tössist pattuſtpöörmist, ja peälegi on teadmatta, kas temma järsko piddi surrema, woi kas temma enne surma piddi sama mitmel wisil pinatud ja waewatud, nenda kui Turgi rahwal se wiis on, risti rahwale, kui peawad nende käe al surrema, enne nende silmad wälja torkida, körwad mahha leikada ja keelt suust wälja kiskuda ja siis wast ärratappa. — Noor mees kül panni keik targaste tähhele mis öppetaja räkis, siiski pallus temma tedda, tedda pihtile wasto wötta, temma patto-tunnistust temma suust kuulda ja temmale Jummala armo anda! Sadda kalliſt hinge toito temma iggatses weel enne sada, ja siis wast temma tahtis rahwale awwalikkult omma nou, risti-usso pole taggasi pöörda, teada anda. Nüüd öppetaja arwas isseenneses, se nou on Jummalast nore mehhele antud. Allandikko ja röhhutud südda mega, nutto ja öhkamisega tunnistas noor mees ommad pattud, wöttis Issanda pühha öhtosömaaia pühhitseda, mis temma lotust Jummala ja Jesusse Kristusse armo peäle kinnitas, ja siis jättis öppetaja noort meest jummalaga, tedda maenitsedes: omma kelele wae-kausid tehha kui kohtowannematte ees piddi räkima, et piddi Issanda käest tassandusse waimo palluma, et omma äkkilesse sannadega neid ei pahhandaks. Seält läks noor mees seäna turro peäle kus Turgi kaupmeeste kauba-poed keik ühhes kous on, kinkis omma wölgnikkudele nende wöllad ja toimetas keik omma ilmlikkud asjad. — Turgi kaupmehhed, kes sedda noort meest wägga armastasid ja kellel wägga halle meel olli, et temma omma nore ea sees wäggise tahtis surma sisse minna, pallusid tedda wägga ja käisid kangeste temma peäle, sedda nou katki tehha, ehk ennast körwalisse paigal reddus hoida! — Noor mees wastas selle peäle: „Minna ei tea egga moista ennesel suremat önne sowida, kui selle usso pärraſt ärrasurra, mis ma üllekohtusel wisil ollen ärrasalgand!“ Neid sanno kuulsid monned Turgi rahwa soldadid, löid keppidega temma pähhä, et werri möda silmi ja selja mahha jooksis, ja wäddasid tedda wangi. — Lahke silmidega temma astus wangi tuppa, nenda et keik wangid, kes enne tedda seäl ollid, sedda wägga immeks pannid, ja keige ö temma teggi Jummalale palwed. — Teisel hommikul tullid monned Turgi rahwas tedda waatma ja tedda sundima omma ette woetud nou mahha jätta, muist katsusid sedda tootusse- muist ehwardamisega,

Eesti-ma rahwa Kalender 1848 , lk. 22